

РЕШЕНИЕ

№ 8054

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7362** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /А./ срещу решение № 2121 от 07.05.2024г. постановено по НАХД № 1494/2024г., Наказателно отделение (НО), 99-ти състав, Софийски районен съд (СРС), с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.), с който за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на „ЕМ ДЖИ - ИЗТОК 2010“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. В жалбата е изразено несъгласие по отношение изводите на съда, че за процесното нарушение не е предвидена възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност посредством електронен фиш. Излага доводи, че процедурата по издаване на електронен фиш представлява допустим от правото и законосъобразен процесуален ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство, включително и нарушенията по

чл.179, ал.3а и 3б от ЗДвП. Счита за неправилен извода на съда, че не се доказва и мястото на извършване на нарушението, доколкото то е посочено в ЕФ коректно с текстово описание. Твърди се, че има яснота и по отношение на начина, по който се изчислява размерът на незаплатената пътна такса, той е нормативно определен и всеки би могъл да го изчисли. Излага доводи, че в ЕФ, както и в приложените писмени доказателства е посочено, коя категория е процесното ППС. Изброени са всички технически характеристики, които са от значение за определяне както на вида, така и на размера на пътната такса. Твърди, че размерът на дължимата такса, както и начинът, по който се изчислява са нормативно дефинирани в Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа. Предвид това не е необходимо да бъдат посочвани, нито размерът на дължимата такса, нито начинът, по който се определя тя. Иска се отмяна на атакуваното решение. Претендират се разноси.

Ответникът не взе становище по касационната жалба.

Прокурор от СГП дава заключение, че решението е правилно и законосъобразно и следва касационната жалба да се отхвърли.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 26.06.2021 г. в 18:15 часа пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , вид товарен автомобил, марка и модел „И. Д.“, с технически допустима максимална маса 6000 килограма, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 4, без ремарке, било засечено по път А-6, км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не била заплатена изцяло дължимата пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП), тъй като за превозното средство нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6, км 50+427.

Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния електронен фиш № [ЕГН], с който на „ЕМ ДЖИ - ИЗТОК 2010“ ООД, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева, на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. ал. 3 и във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че не е спазена процедурата за ангажиране на административнонаказателна отговорност на дружеството, тъй като отговорността на юридическо лице (собственик или ползвател) по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, относно пътно

превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, следва да бъде реализирана по общите правила в ЗАНН, чрез съставянето на АУАН и НП. Посочил е, че ускорената процедура, чрез издаване на ЕФ е визирана единствено в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която предвижда издаването на ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, а не и по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, каквото е в случая. На следващо място е посочил, че не се доказва и мястото на извършване на нарушението. В заключение е приел, че е налице неяснота и при самото описание на нарушението, тъй като не става ясно какъв е бил размерът на дължимата пътна такса, как е бил определен този размер, каква част от таксата е била заплатена и съответно каква част не е била заплатена.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на въззивния съд, поради което изцяло препраща към тях, на основание чл. 221, ал. 2 АПК.

В тази връзка съобразява и решение от 21.11.2024 г. по дело С- 61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2121 от 07.05.2024 г., постановено по НАХД № 1494/2024г., НО, 99-ти състав, СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.